

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KABAAL IN HET STEMLOKAAL

Een komedie in twee delen

door

Paul Dewilde

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2019

Nr.3494

PERSONAGES

(5 à 8 dames – 3 à 5 heren)

BART, man van Joëlle. Hij vindt het eigenlijk niet zo erg om in het kiesbureau mee te helpen... zolang er maar koffiekoeken of broodjes zijn :

JOËLLE, vrouw van Bart. Helpt dik tegen haar goesting mee in het kiesbureau en dat laat ze duidelijk merken :

MICHEL, voorzitter van het kiesbureau. Hij wil dat alles perfect verloopt, is daardoor snel gestresseerd, maar listig genoeg om Bart en Joëlle met hem mee te laten werken :

BURGEMEESTER, heeft er voor Pro Stad al 12 jaar burgemeesterschap op zitten, maar moet door schandalen (inschattingsfoutjes) noodgedwongen de baan ruimen :

BETTY, populaire reality-ster die door haar vader Franky in de gemeentepolitiek gekatapulteerd wordt. Ze is naïef en ziet de verkiezingen als één groot spelprogramma :

FRANKY, eerste schepen en de ‘Lord of the Parking’, die na enkele ‘inschattingsfoutjes’ naar de voorlaatste plaats op de lijst gevallen is :

BETTINA, kandidate voor de Neo-Progressieven. Ze is om zeer opportunistische redenen een kartel (N-PA) én een relatie met Joke aangegaan. Taaie tante die voor weinig terugdeinst om haar doel te bereiken :

JOKE, idealistische kandidate van de Progressief Alternatieven. Zij is met Bettina niet alleen een kartel maar ook een relatie aangegaan om de alternatieve stem in het schepencollege te krijgen :

VINCENT, personage dat symbool staat voor ‘de kiezer’ :

DESIRE, lokale mediamagnaat die met zijn Lijst Désiré, het enige échte alternatief voor de gemeente wil zijn :

ELLA, journaliste/fotografe die werkt voor Désiré zijn kranten. Zij legt de personages het vuur aan de schenen met lastige vragen :

Andere bezetting mogelijk want de personages Michel, Burgemeester, Vincent en Ella kunnen probleemloos van geslacht veranderen.

DECOR

Een kleuterklasje -met vooraan een bord- dat omgebouwd is tot stemlokaal. Aan de zijkant zijn 15 stoelen (het aantal te verdelen zetels in de gemeente) bij elkaar gezet. Op enkele schoolbanken staan koffie, thee en toebehoren en schotels met koffiekoeken. Er staan ook een tweetal tafels naast elkaar, waar de voorzitter en de bijzitters hun werk doen. Voor die tafels staat de stembus. Eén wat krakkemikkig kieshokje, staat zo opgesteld dat het publiek kan zien wat er zich in het kieshokje afspeelt.

KORTE INHOUD

Snel gaan stemmen en dan naar de solden; dat is wat Bart en Joëlle De Waele-Flamant op de dag van de gemeenteraadsverkiezingen van plan zijn, tot ze in het stemlokaal aankomen... Daar worden ze tegen wil en dank opgevorderd als bijzitter omdat er niemand anders is komen opdagen. Zo belanden Bart en Joëlle midden in de bitse verkiezingsstrijd tussen 'Sensation Island'-Betty van het door schandalen ('inschattingsfoutjes') geteisterde Pro Stad en het Neo-Progressief Alternatief (N-PA) van de idealistische Joke en de links-lullende-maar-rechtszakken-vullende Bettina. En dan is er nog de lokale mediamagnaat die met zijn eigen Lijst Désiré opkomt om de 'traditionele partijen' het vuur aan de schenen te leggen. Op de koop toe zorgen gehackte computers, kapotte kleurpotloden, rozerode nagellak en koffiekoeken met kriekengelei voor extra 'kabaal in het stemlokaal'.

Rekwisieten

Stembrieven, folders, verkiezingsreclame.

Identiteitskaarten, oproepingsbrieven en gsm voor alle personages.

Autosleutels, stempel, puntenslijper, rood potlood.

Krijt, foto toestel, perforator, rood papier, rode lippenstift, donkere lippenstift, rozerode nagellak.

Burgemeesterssjerp.

1 poef

EERSTE DEEL

I. Stemlokaal

(Bart en Joëlle komen binnen in een schijnbaar verlaten stemlokaal.)

BART : Vollek!

JOËLLE : ‘allo! ‘allo!

BART : *(ziet de koffiekoeken)* Zo te zien is alleen nog maar de bakker komen stemmen vandaag.

JOËLLE : Komaan, zeg, dat we hier snel een bolletje kunnen rood maken...

BART : Zo rood als de kriekengelei op een versgebakken koffiekoek.

JOËLLE : We zullen straks in De Woonboot wel gaan brunchen, oké?

BART : Wil jij daar nu écht naartoe?

JOËLLE : Er zijn dit weekend formidabele super solden.

BART : Ik hoor het al, dat wordt van de maand weer poefen op de Visakaart.

JOËLLE : In drie kleuren.

BART : Pardon?

JOËLLE : Er staan geweldig schone tricolore poefen in de afslag.

BART : Maar met een rit van anderhalf uur heen en anderhalf uur terug, zijn wij uw super solden wel kwijt aan super 98.

(Bart is verlekkerd op een koffiekoek. Net op het moment dat hij er stiekem één wil nemen, komt Michel op. Bart schrikt en legt de koffiekoek terug. Michel heeft een stapel stembrieven bij, die hij op de tafel legt.)

MICHEL : Aha, eindelijk.

JOËLLE : Hoe? Eindelijk? *(kijkt op haar horloge)* Het is toch nog maar pas twee minuten na acht uur.

BART : *(op zijn horloge kijkend)* En bij mij is het nog maar twee minuten vóór acht uur.

JOËLLE : Omdat bij u de klok ook altijd achter loopt.

MICHEL : Geef maar snel uw identiteitskaart en uw oproepingsbrief. We hebben al genoeg tijd verloren...

(Bart en Joëlle geven aarzelend de twee documenten aan Michel.)

Oké en zeg mij nu maar gewoon even na: *(steekt twee vingers in de lucht)* 'Ik zweer dat ik het geheim van de stemming zal bewaren.'

BART : Maar wij komen hier gewoon maar even stemmen, hoor.

MICHEL : Als jullie nu zouden gaan stemmen, is dat niet rechtsgeldig.

JOËLLE : Oh neen?

MICHEL : Neen.

JOËLLE : En waarom niet?

MICHEL : Omdat mijn kiesbureau er niet is, daarom.

JOËLLE : Kom Bart, als we niet kunnen gaan stemmen zijn we weg.

BART : *(is afgeleid door de koffiekoeken die klaar staan.)* Hoe? Maar... wablieft?!

MICHEL : In dat geval krijgt u een boete.

JOËLLE : Ja maar neen hé!

MICHEL : Ja maar ja hé!

BART : Daar word je toch niet voor gestraft, als je niet gaat stemmen.

MICHEL : Maar wel als u weigert uw burgerplicht te vervullen... door niet te zetelen in mijn kiesbureau.

JOËLLE : Maar wij zijn wij daar niet voor gevraagd!

MICHEL : Ik vraag het jullie nu.

JOËLLE : Ja maar neen hé!

MICHEL : Ja maar ja hé.

BART : Zijn daar dan geen mensen voor opgeroepen om hier te komen helpen?

MICHEL : *(enigszins radeloos)* Mensen?! Ziet u hier soms mensen, buiten u en ik? Neen, hé? Ik ook niet... Allemaal de schuld van de Saturday Night Fever. De ene is te ziek... de andere is te zat en de derde, dat is helemaal te zot voor woorden...

JOËLLE : *(geïrriteerd)* Jaja dat zal wel...

MICHEL : 'Kom mij dan maar halen,' riep hij, vanop de takken van de bomen.

BART : Oei.

MICHEL : Dan is de brandweer er bij geroepen... en het interventieteam... en springkastelen Luc.

BART : Eh?

MICHEL : Springkastelen Luc, ja... want in het luchtkussen van de brandweer zat een lek... dus moesten ze zo'n springkasteel huren, waar hij op kon neerkomen.

BART : Ah, vandaar.

MICHEL : Zo iemand kan je hier toch niet laten bijzitten?! En alsof dat nog niet genoeg was, is er ook nog eens ingebroken in onze stemcomputers, zodat we vannacht nog deze stembrieven hebben moeten laten drukken.

BART : Ja, een mens kan wat meemaken op een doordeweekse zondagochtend.

MICHEL : En daarom dat ik u nu héél vriendelijk, maar met aandrang wil verzoeken of jullie, eventueel bereid zouden willen zijn om vandaag hier in het kiesbureau een handje toe te steken.

JOËLLE : Uw kiesbureau is ons probleem niet. Komaan Bart, we zijn weg.

BART : *(likkebaardend naar de koffiëkoeken)* Wablieft?

MICHEL : *(merkt dat Bart zin heeft in een koffiëkoek.)* Die koffiëkoeken, die zijn lekker hoor.

BART : Serieus?

MICHEL : Echt lekker.

BART : Het zijn er met krieken zeker, hé?

JOËLLE : Bart alstublieft, zeg!

MICHEL : *(tegen Bart)* Onder andere, maar we hebben er ook met appelen...

BART : *(kwijlend)* Ik heb het gezien, ja...

MICHEL : En boules de Berlin.

BART : *(kwijlend)* Boules de Berlin...

MICHEL : Maar die zijn er wel alleen voor de mensen die hier vandaag met de verkiezingen komen helpen.

BART : Serieus?

JOËLLE : Je moet op je gewicht letten, Bart.

BART : Maar die gemeenteraadsverkiezingen dat is inderdaad een gewichtige zaak.

MICHEL : Absoluut. En voor vanmiddag zijn er broodjes besteld... met kaas... en hesp... en krabsalade...

BART : ‘Smoskes’ krabsalade?

MICHEL : Uiteraard.

BART : (*tegen Michel*) En die smoskes, dat is toch zo met sla... en tomaat... en geraspte worteltjes... en mayonaise?

MICHEL : Het zal wel zijn.

BART : (*steekt twee vingers omhoog*) ‘Ik zweer ik dat ik het geheim van de stemming zal bewaren.’

JOËLLE : Maar enfin, Bart!

BART : Wij kunnen toch niet schaamteloos aan onze democratische burgerplicht verzaken?

JOËLLE : Pardon?

BART : En daarbij die smoskes dat is met rauwe groenten, dus dat is ook goed voor de lijn.

JOËLLE : Maar enfin, Bart! Je gaat je toch niet laten verleiden door een paar smoskes en een crèmekoek?

BART : Anders zouden we toch ook maar gaan brunchen en hier krijgen we de boterkoeken en de broodjes gratis.

MICHEL : En à volonté. (*gaat naar de koffiekannen.*) Kan ik jullie om te beginnen misschien een kopje koffie aanbieden?

BART : Met melk?

MICHEL : Uiteraard.

BART : En suiker?

MICHEL : A volonté.

JOËLLE : (*tegen Bart*) Als jij hier wilt ‘verkiezingen spelen’ dan ga ik wel alleen naar de Woonboot.

BART : En hoe ga jij daar geraken? (*toont haar de autosleutels.*)

MICHEL : Mevrouw, als u niet vrijwillig wilt meewerken, zal ik u toch echt moeten opvorderen, op straffe van sancties.

JOËLLE : Allemaal blufpoker. U kent niet eens onze naam.

MICHEL : (*kijkt op Bart en Joëlles identiteitskaart die hij nog in zijn hand heeft*) Mijnheer en mevrouw Bart en Joëlle De Waele-Flamant.

JOËLLE : (*dik tegen haar zin de eed zwerend, met twee vingers omhoog*) 'Ik zweer dat ik

het geheim van de stemming zal bewaren.' Nu goed?!

(Bart en Joëlle doen hun jas uit. Bart geeft zijn jas aan Joëlle. Zij gooit ze achteloos neer.)

MICHEL : Voilà, dan kunnen we er aan beginnen. *(tegen Bart)* Checkt u de identiteitskaarten met de oproepingsbrieven van de kiezers? *(tegen Joëlle)* En dan stempelt u hun oproepingsbrief af en geeft u hen maar hun stembrief, oké.

JOËLLE : Laat hem dat maar doen, Bart is een professionele fulltime stempelaar.

BART : Midden in de week, ja, maar 's zondags niet.

MICHEL : Mevrouw alstublieft.

JOËLLE : *(zet vol frustratie stempels op een papiertje.)* Zo goed?!

BART : *(met mond vol koffiekoek)* Komaan, zeg, is dat nu zo erg om eens iets voor de gemeenschap te doen?

JOËLLE : Wij hebben al gemeenschap genoeg.

BART : Vind jij dat?

JOËLLE : Heeft mijnheer soms te klagen?

BART : Laat ik het zo zeggen, die verkiezingen hier vinden tenminste nog één keer om de zes jààr plaats.

MICHEL : *(verzoenend)* Echt geen koffietje, mevrouw Flamand?

JOËLLE : Ik drink alleen maar thee.

MICHEL : Rozebottelthee?

(Joëlle trekt een zuur gezicht.)

BART : Ik denk dat het vandaag thee citroen is.

(Michel schenkt koffie en thee in. Bart doet zich te goed aan een koffiekoek. De burgemeester komt op.)

BURGEMEESTER : Smakelijk allemaal. De sfeer zit er hier precies al goed in.

MICHEL : *(slijmerig)* Me... me... mevrouw de burgemeester?! Hoe... hoe maakt u het?

BURGEMEESTER : Ik ben al lang blij dat de koffiekoeken van onze Wouter hier een beetje in de smaak vallen, anders was het ongetwijfeld ook weer mijn schuld geweest.

MICHEL : U bent er anders wel vroeg bij.

BURGEMEESTER : Hoe minder volk mij ziet, hoe liever. Dat ik hier weg ben als ‘Circus Betty en Bettina’ hier straks gaat beginnen. Voilà, hier is mijn pas... hier is mijn oproepingsbrief, alstublieft... *(geeft het aan Bart)* dat ik er hier rap van af ben.

(Joëlle geeft de burgemeester een stembrief en zij maakt onmiddellijk een bolletje rood.)

Voilà, één stem op de kelder van de lijst... want daar ben ik nog goed voor... om als lijstduwer nog wat stemmen binnen te halen. *(wil de stembrief meteen in de stembus steken.)*

MICHEL : Jaaaar... dat mag niet, dat kan niet!

BURGEMEESTER : Wil je dat ik er eerst nog een vliegertje mee vouw?

MICHEL : Jaaaar...

BURGEMEESTER : Of een bootje misschien?

MICHEL : U moet langs het stemhokje passeren!

BURGEMEESTER : *(steekt haar stembrief in de stembus.)* Alstublieft.

MICHEL : Ja, maar...

BURGEMEESTER : Ga je mij ook aanklagen, zoals de oppositie gedaan heeft? Twaalf jaar lang doe je je best om ervoor te zorgen dat alles goed gaat hier in Gehuchtegem en dan willen ze je pakken omdat je per ongeluk eens een paar bloemen van het werk mee naar huis hebt genomen.

MICHEL : Tja...

BURGEMEESTER : Die van het milieu dan nog wel, die zouden blij moeten zijn dat ik een stukje natuur mee naar huis wou nemen. Maar neen, dat direct gaan doorklikken aan Désiré zijn gazetten.

MICHEL : Tja...

BURGEMEESTER : Ja, ik kan er toch ook niet aan doen dat hij dat communicatiecontract met de stad gemist heeft omdat ‘Viavia’ goedkoper was?

MICHEL : Tja, het zal wel zeker.

(Bart verslikt zich in een koffiekoek.)

JOËLLE : Bart, alstublieft zeg, let op uw kleren. Seffens zit je helemaal onder de bloemsuiker.

BURGEMEESTER : En over kleren gesproken: dat was wel degelijk voor mijn job, dat ik dat tailleurkje gekocht heb met die Visa-kaart.

JOËLLE : Ja ja...

BURGEMEESTER : Ja, want ik heb dat aangehad toen Sinterklaas dat jaar hier aangekomen is.

JOËLLE : Ja ja...

BURGEMEESTER : Ja want daar zijn foto's van... die ook in Désiré zijn gazetten zijn verschenen.

JOËLLE : Ja ja...

BURGEMEESTER : En ja, dat ik dat nu 'toevallig' ook aangehad heb op de trouwfeest van onze Jean-Jacques...

JOËLLE : Ja ja...

BURGEMEESTER : En ook op het communiefeest van ons Gwendolinneke...

JOËLLE : Ja ja...

BURGEMEESTER : En ja, ook bij de openingsreceptie van ons Maggie haar fitnesscentrum...

JOËLLE : Jaja...

BURGEMEESTER : Ja, dat tailleurkje hangt thuis gewoon in de kast, tussen al mijn andere kleren. Dan denk je daar op den duur niet meer aan dat dat met de Visa-kaart van de gemeente betaald is.

JOËLLE : Ja ja...

BURGEMEESTER : Maar ja, als ze denken dat zo'n jong ding als Betty beter is, dat ze er dan allemaal hun plan mee trekken, met hun verruiming en verjonging en hun nieuwe bezems en hun propere handen...

(Bart geeft burgemeester haar paspoort terug)

Ik ben er mee weg, prettige dag allemaal. *(gaat weg.)*

II. Buiten het stemlokaal

(Franky en Betty (van Pro Stad) komen op, ze schudden handjes met het publiek. Betty gedraagt zich als Bekende Vlaming.)

BETTY : Dag allemaal!

FRANKY : Een goeiemorgen, beste mensen!

BETTY : *(tegen iemand in het publiek)* Mag ik een selfie nemen van u?

FRANKY : *(handjes schuddend)* Hebben jullie het goed gevonden, ja?

BETTY : *(selfie nemend)* Dat is keicool!

FRANKY : En de auto gemakkelijk kwijtgeraakt, ook?

BETTY : Je gaat nu toch voor mij stemmen, hé, *(flirtend)* alstublieft?

FRANKY : *(handjes schuddend)* Stem Pro Stad, beste mensen, en stem ons Betty recht van de eilandraad naar de gemeenteraad!

BETTY : *(selfies makend)* Stem Pro Stad... voor méér peper in uw gat! Goed gevonden, hé?!

FRANKY : *(ietwat gegeneerd, tegen publiek)* Hoor maar eens hoe enthousiast dat ze is, beste mensen.

BETTY : *(selfies makend)* Stem Pro Stad voor méér peper in uw...

FRANKY : *(onderbreekt Betty snel)* Ze is er helemaal klaar voor, ons Betty, want na het leiderschap van Sensation Island, gaat ze nu ook het burgemeesterschap van Gehuchtegem veroveren!

(Betty steekt fier de borst vooruit)

En mensen, mensen, mensen toch... wat een burgemeesterschap gaat dat worden!

BETTY : *(selfies makend)* Stem Pro Stad voor méér peper in uw...

FRANKY : *(onderbreekt Betty snel)* Want ze heeft toch nogal eens geschitterd, hé, in haar bikinietje... op Sensation Island, mensen, mensen, mensen toch... En geef

toe, als je een paar mannen in een roeiboort kunt commanderen, dan kan je ook aan het roer staan van een schepencollege. Da's waar hé, beste mensen?

BETTY : *(selfies makend)* Stem Pro Stad, voor meer peper...

FRANKY : *(snel onderbrekend)* En als je nu denkt van 'ik wil de Franky ook eens een plezier doen'...

BETTY : *(selfies makend)* Stem dan Lijst 1... voorlaatste plaats! Want Pro Stad heeft voor iedereen pepe...

FRANKY : Jaja, het is goed, Betty. *(handjes schuddend met publiek)* Ga maar snel Pro Stad stemmen, beste mensen, dan kunnen jullie daarna volop van het zonnetje gaan genieten.

BETTY : *(selfies makend)* Laat de zon in je hart! En de peper in uw...

FRANKY : *(Betty snel onderbrekend)* Want, mensen mensen mensen toch... het is nogal eens een mooi weertje voor de tijd van het jaar. Da's waar, hé, beste mensen?

BETTY : *(selfies makend)* Pro Stad voor méér...

FRANKY : *(handjes schuddend met publiek, Betty snel onderbrekend)* En met ons Betty als burgemeester schijnt de zon binnenkort niet alleen op de terrasjes hier, maar ook in het stadhuis.

BETTY : Heeft er soms iemand peper...

FRANKY : *(gegeneerd)* Het is al goed, Betty, de mensen hebben de boodschap wel begrepen ondertussen.

BETTY : Ik wou alleen maar vragen of er iemand pepermuntjes bijheeft.

FRANKY : Dat is nu typisch ons Betty, beste mensen, hèt zonnetje van ùw gemeente!

(Betty en Franky schudden handjes met het publiek. Bettina en Joke komen op aan de andere kant.)

BETTINA : *(handjes schuddend)* Dat ze hier binnenkort in de gemeenteraad allemaal maar een paraplu meebrengen, want wij van het N-PA, gaan zorgen voor een frisse, deugddoende regenbui in het gemeentehuis!

JOKE : Stem N-PA! Het progressief-alternatief!

BETTINA : *(corrigerend)* Het 'Neo'-Progressief Alternatief.

JOKE : Dat bedoel ik toch.

BETTINA : Ik noem ons toch ook niet de ‘neo-progressieven’.

JOKE : Ja sorry, je hebt gelijk. Het is alleen nog een beetje wennen allemaal.

BETTINA : Ons kartel, bedoel je?

JOKE : Onder andere, maar dat komt allemaal goed, Bettina.

(Joke wil Bettina een knuffel geven, zij wijst dat af.)

BETTINA : Moet dat nu echt hier?

JOKE : Wij willen toch een open, warme en menselijke partij zijn, die niemand in de kast laat zitten? *(opnieuw handjes schuddend met publiek)* Dus als jullie behoefte hebben aan een nieuwe, frisse wind...

(Betty/Franky en Bettina/Joke schudden driftig handjes en ze naderen elkaar.)

FRANKY : Zet dan uw neusknipper maar op, want die wind zou wel eens kunnen stinken.

BETTINA : Alles in orde met uw Pro Stad, Franky?

FRANKY : En met die van u?

JOKE : *(geërgerd)* Ach, mannen, hé.

BETTINA : Laat hem, Joke.

BETTY : Selfietje, Bettina?

BETTINA : Laat het uit hé, zeg.

FRANKY : Alle gekheid op een stokje, voor Pro Stad kan het écht niet beter zijn. Ons Betty hier is het zonnetje in huis en jullie beloven de mensen alleen maar wind en regen.

BETTINA : *(tegen Franky)* Het is natuurlijk héél gemakkelijk om aan iedereen zonneshijn en mooi weer te beloven.

JOKE : En het gevolg is dat alles er hier in de gemeente uitgedroogd en verdord bijligt, tot de bloembakken aan toe. *(wijst naar de bloembakken met verdorde planten.)*

FRANKY : Maar dat is ook alleen maar omdat de groendienst hier nog niet gespreoid heeft.

BETTINA : Wat dus nog maar eens bewijst hoe vierkant alles hier draait met het huidige bestuur dat niet pro stad, maar anti stad is.

BETTY : Amai, dat is goed gevonden. Hoe lang heb je daar moeten over nadenken?

JOKE : Dat komt van mij.

BETTY : Wie bij de hond slaapt...

BETTINA : Uw sarcasme, Betty'tje, is héél typerend voor een partij die haar principes in de uitverkoop zet.

FRANKY : Ga je nu wéér over die Afrikaantjes beginnen?

JOKE : 'Wij' hebben daar geen schandaal mee veroorzaakt.

FRANKY : Dat is nu ook weer serieus overdreven, schandaal...

BETTINA : Neen zeker...

FRANKY : Ja, oké, we hebben daar misschien een kleine inschattingsfout gemaakt, maar wat hadden we er dan mee moeten doen, met die Afrikaantjes?

JOKE : In de Donk was daar plaats genoeg voor.

BETTY : Maar het waren er gewoon veel te veel.

FRANKY : En trop is te veel, dat weet jij ook. We konden al die Afrikaantjes toch niet zomaar in de container smijten?

BETTINA : En daarom moet je ze maar mee naar huis nemen, of wat?

BETTY : Achteraf gezien was dat misschien niet de beste oplossing.

BETTINA : Voilà, zelfs uw eigen kandidaat-burgemeester heeft kritiek op u.

FRANKY : Maar ik heb ze wel speciaal in mijn voortuin geplant, die Afrikaantjes, zodat alle voetgangers die er passeren, ze kunnen zien.

BETTY : En ik ook, ik heb ze in mijn bloembakken aan de voorkant van mijn terras geplant.

JOKE : Die hadden in die bloembakken van de geméente geplant moeten worden! Dat is wel gemeente-eigendom, hé.

FRANKY : Maar die bloembakken zaten allemaal vol.

BETTY : En vol is vol.

JOKE : Dan hadden jullie voor die Afrikaantjes maar méér bloembakken moeten voorzien.

FRANKY : Nog méér van die bloembakken?!

JOKE : De stad kan niet fleurig en kleurrijk genoeg zijn.

BETTINA : Het is goed, Joke.

FRANKY : Wees blij dat we al van die bakken gezet hebben op elke hoek van de Grote

Markt.

JOKE : Er moesten er verdorie op elke hoek van elke stràat komen!

BETTINA : Rustig blijven, Joke, u niet laten opwinden.

JOKE : Weet je wat, Bettina? Geef me nog eens een goede knuffel.

(Bettina geeft een heel afstandelijke knuffel aan Joke.)

BETTY : Ja zeg, zo heftig... en dat voor een paar Afrikaantjes, amai mijne frak!

BETTINA : En over 'frakken' gesproken... Betty, dat jasje van u...

BETTY : Wat is daarvan?

BETTINA : Vind je ook niet dat daar precies nog iets aan mankeert?

BETTY : Wat dan wel?

BETTINA : Stijl.

JOKE : *(verontwaardigd)* Bettina!?

BETTY : Jij moet veel zeggen, met uw 'ik wil wel, maar ik kan niet'-stijl.

BETTINA : Ik heb mijn jas tenminste betaald met mijn eigen Visa-kaart.

FRANKY : Yep, ik dacht nog, waar blijft het, waar blijft het...

BETTINA : 'Wij' hebben die kaart van de gemeente niet gebruikt voor privé-aankopen, hé.

FRANKY : Maar wij ook niet! Die hele affaire, dat was gewoon een inschattingsfout...

BETTINA : Alweer een inschattingsfout, dus.

FRANKY : Een klein inschattingsfoutje van onze burgemeester die per ongeluk dat kleedje aangedaan had voor een paar privé-zaken, meer niet.

BETTINA : Als de ploeg van de burgemeester constant inschattingsfouten maakt, is het tijd om Pro Stad...

JOKE : De mantel uit te vegen?!

(Joke zet een brede glimlach op en vraagt een knuffel aan Bettina. Bettina gaat daar niet op in.)

BETTY : Lach maar, maar ik heb mijn jas tenminste hier in de gemeente bij Van Dingenen gekocht.